

Πρόκληση για την Αυτοδιοίκηση **ΤΟ Δ' ΚΠΣ**

Μεγάλο ζητούμενο για το σύνολο των ΟΤΑ της χώρας αποτελεί η όσο το δυνατό αρτιότερη και έγκαιρη προετοιμασία τους για το Δ' ΚΠΣ, με στόχο την μεγαλύτερη αξιοποίηση των πόρων που θα δοθούν. Στη συζήτηση για τις αναπτυξιακές προοπτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη νέα προγραμματική περίοδο 2007-2013, η Αυτοδιοίκηση -όπως φαίνεται- είναι σε κεντρική και πλεονεκτική θέση. Της αναγνωρίζεται κρίσιμος ρόλος, τόσο στον σχεδιασμό, όσο και την υλοποίηση του.

Είναι γεγονός ότι ενάμιση χρόνο πριν το τέλος υλοποίησης του Γ' ΚΠΣ οι δείκτες υλοποίησης των ενταγμένων στα Επιχειρησιακά Προγράμματα έργων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι εξαιρετικά χαμηλοί. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν ότι η ΚΕΔΚΕ ήδη έχει αναλάβει πρωτοβουλίες για τη ριζική αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων με στόχο να μη «χάσει το τρένο του Δ' ΚΠΣ» και των ευκαιριών που αυτό προσφέρει.

• Αγώνας δρόμου να οριοθετηθούν και να υιοθετηθούν οι προτεραιότητές της

Οι προτεραιότητες της Ε.Ε. για την περίοδο 2007- 2013

Οι βασικές προτεραιότητες και πολιτικές των ευρωπαϊκών χωρών, όπως αποτυπώθηκαν μέσα από τα κείμενα για την Πολιτική Συνοχής της Ε.Ε., αποτυπώνουν μία σαφή στροφή προς νεοφιλελεύθερες θέσεις. Στην αναθεώρηση της Λισσαβόνας κατά τη Σύνοδο Κορυφής του Μαρτίου 2005, αποτυπώνεται το στίγμα Μπαρόζο, που προτάσσει με μονομέρεια τα ζητήματα της ανταγωνιστικότητας, σε αντιδιαστολή με τους ανθρώπινους πόρους και το κοινωνικό κράτος. Τα «όχι» στα δημοψηφίσματα Γαλλίας και Ολλανδίας, επηρέασαν ανασχετικά ως προς τις νεοφιλελεύθερες απόψεις, τις «Στρατηγικές Κατευθυντήριες Γραμμές της Ε.Ε. για την Πολιτική για τη Συνοχή» (5.7.2005). Στο κείμενο αυτό, του περασμένου Ιουλίου, αποτυπώθηκαν οριστικά και οι βασικές

προτεραιότητες των χωρών μελών για την περίοδο 2007 - 2013.

Οι κατευθυντήριες γραμμές, που τέθηκαν, αποτελούν το πλαίσιο, στο οποίο καλούνται να κινηθούν τα κράτη - μέλη και οι περιφέρειες όταν καταρτίσουν τα εθνικά και περιφερειακά τους προγράμματα, και με βάση αυτά θα εκτιμηθεί η συνεισφορά τους στην επίτευξη των στόχων της Ένωσης, όσον αφορά τη συνοχή, την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Ειδικότερα οι προτεραιότητες που τίθενται προβλέπουν μεταξύ άλλων :

- βελτίωση της ελκυστικότητας των κρατών - μελών, των περιφερειών και των πόλεων, μέσω της βελτίωσης της πρόσβασης, της εξασφάλισης επαρκών υπηρεσιών υψηλής ποιότητας και της διατήρησης των περιβαλλοντικών δυνατοτήτων,
- ενθάρρυνση της καινοτομίας της επιχειρηματικότητας και της ανάπτυξης της οικονομίας της γνώσης, μέσω της έρευνας και της καινοτομίας, περιλαμβανομένων των νέων τεχνολογιών πληροφόρησης και επικοινωνίας,
- δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας με την προσέλκυση ανθρώπων στην αγορά εργασίας ή την ενθάρρυνση για την ανάληψη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, βελτίωση της παραγωγικότητας των εργαζομένων και των επιχειρήσεων και αύξηση των επενδύσεων σε ανθρώπινο κεφάλαιο.

Η περιφερειακή διάσταση της πολιτικής συνοχής

Είναι λογικό ότι για τους ανθρώπους της Αυτοδιοίκησης, τα κεφάλαια που αφορούν τους ανθρώπινους πόρους, την ισόρροπη ανάπτυξη των περιφερειών, αλλά και τις δυ-

νατότητες των πόλεων να λειτουργήσουν ως «ατμομηχανές» ανάπτυξης, είναι μείζονος σημασίας.

Έτσι λοιπόν, ένα από τα κυριότερα χαρακτηριστικά της πολιτικής συνοχής είναι η ικανότητά της να προσαρμόζεται στις ιδιαίτερες ανάγκες και στα χαρακτηριστικά ειδικών γεωγραφικών προκλήσεων και ευκαιριών. Κατά συνέπεια όταν θα αναπτύσσουν τα προγράμματά τους και θα συγκεντρώνουν τους πόρους, τα κράτη - μέλη και οι περιφέρειες θα πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή σε αυτές τις ειδικές ανάγκες προκειμένου να μην παρεμποδίζει η ανισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη τις δικές τους δυνατότητες ανάπτυξης. Η πολιτική συνοχής δηλαδή, μπορεί να παίζει κεντρικό ρόλο για τη βελτίωση της κατάστασης των περιφερειών, που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση εξαιτίας του ότι είναι απομονωμένες, αραιοκατοικημένες ή ορεινές.

Στις αστικές περιοχές η προσοχή θα πρέπει να δοθεί στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας (μέσω της δημιουργίας πόλων και δικτύων) και στην επίτευξη της ισόρροπης ανάπτυξης ανάμεσα στις ισχυρότερες, από οικονομική άποψη, πόλεις και στο υπόλοιπο αστικό δίκτυο.

Για το λόγο αυτό θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα ειδικά προβλήματα των αστικών περιοχών, όπως είναι ο κοινωνικός αποκλεισμός, τα συνεχώς αυξανόμενα ποσοστά εγκληματικότητας και η γενική επιδείνωση της ποιότητας ζωής στις φτωχές αστικές περιοχές.

Γενικά, η ενίσχυση θα πρέπει να έχει ως επίκεντρο την ανάπτυξη συμμετοχικών και ενιαίων στρατηγικών, που θα είναι σε θέση να αντιμετωπίζουν τον μεγάλο όγκο των οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών προβλημάτων που πλήττουν τις αστικές περιοχές.

Στις δράσεις, που δικαιούνται ενίσχυση, περιλαμβάνονται τα μέτρα προώθησης της επιχειρηματικότητας, της τοπικής απασχόλησης και της ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών, καθώς και η παροχή υπηρεσιών στον πληθυσμό λαμβανομένων υπόψη των μεταβαλλόμενων δημογραφικών δομών.

Σημαντικά είναι επίσης τα μέτρα για την αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος, για την εκ νέου ανάπτυξη των βιομηχανικών περιοχών και για τη διαφύλαξη και την αξιο-

ποίηση της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς. Η ανανέωση των δημόσιων χώρων και των βιομηχανικών περιοχών μπορεί να συμβάλει σημαντικά στη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών για την αειφόρο οικονομική ανάπτυξη.

Παράλληλα, τα βαθιά ριζωμένα προβλήματα κοινωνικής συνοχής επιβάλλουν τη λήψη μέτρων για την ενίσχυση της ασφάλειας, την αύξηση των διαθέσιμων υπηρεσιών και τη βελτίωση της πρόσβασης σε αυτές. Οι βασικοί εταίροι στις πόλεις καθώς και οι τοπικές αρχές μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο για την υλοποίηση των στόχων αυτών.

Η προετοιμασία ενός αναπτυξιακού σχεδίου μεσοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα με στόχο την ανανέωση των πόλεων αποτελεί μία από τις προϋποθέσεις για την επιτυχία και διασφαλίζει την εναρμόνιση των επενδύσεων και την περιβαλλοντική τους ποιότητα. Το γεγονός αυτό θα βοηθήσει στη διασφάλιση της δέσμευσης και της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα στην προσπάθεια ανανέωσης των αστικών περιοχών.

Η πολιτική συνοχής μπορεί επίσης να παίζει σημαντικό ρόλο για την οικονομική αναζωογόνηση των αγροτικών περιοχών.

Οι δράσεις υπέρ των αγροτικών περιοχών θα πρέπει να συμβάλουν στην εξασφάλιση ενός ελάχιστου επιπέδου πρόσβασης στις υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, με στόχο τη βελτίωση των όρων διαβίωσης σε αυτές.

Η διασφάλιση της καθολικής πρόσβασης σε όλες τις υπηρεσίες, μπορεί να γίνει με τις επενδύσεις σε αναπτυξιακού πόλους στις αγροτικές περιοχές (π.χ. στις μικρές και μεσαίες πόλεις) και με τη δημιουργία οικονομικών συσπειρώσεων, που θα βασίζονται σε τοπικά πλεονεκτήματα και στη χρησιμοποίηση νέων τεχνολογιών πληροφόρησης.

Εξάλλου, πολλές αγροτικές περιοχές εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τον τουρισμό.

Οι περιοχές αυτές έχουν ανάγκη μιας ενιαίας προσέγγισης που θα έχει επίκεντρό της την ποιότητα και θα βασίζεται στην οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική διάσταση της αειφόρου ανάπτυξης με στόχο την ικανοποίηση των καταναλωτών. Η ενιαία προσέγγιση πρέπει να έχει ως στόχο τις θετικές επιπτώσεις στον τουριστικό τομέα, στην τοπική οικονομία, στους ανθρώπους που εργάζονται

στον τομέα του τουρισμού, στους επισκέπτες και στον τοπικό πληθυσμό καθώς και στη φυσική και πολιτιστική κληρονομιά. Ως συμπλήρωμα των προαναφερόμενων προτεραιοτήτων, θα πρέπει να έρθουν τα μέτρα για την προώθηση της διασυνοριακής και διεθνούς και διαπεριφερειακής συνεργασίας.

Ο απότερος στόχος της διασυνοριακής συνεργασίας στην Ευρώπη είναι η συνένωση περιοχών, που τις χωρίζουν τα εθνικά σύνορα και έχουν τα ίδια προβλήματα, τα οποία μπορούν να λυθούν μόνο από κοινού, ενώ επίκεντρό της θα πρέπει να έχει την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των παραμεθόριων περιοχών.

Τα προγράμματα διεθνικής συνεργασίας έχουν ως στόχο την αύξηση της συνεργασίας ανάμεσα στα κράτη μέλη σε θέματα στρατηγικής σημασίας.

Οι σχεδιαζόμενες δράσεις έχουν ως στόχο τη δημιουργία ευρωπαϊκών μεταφορικών δρόμων για την πρόληψη των φυσικών κινδύνων, τη θαλάσσια συνεργασία και τα δίκτυα έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και καινοτομίας. Τέλος, τα προγράμματα διαπεριφερειακής συνεργασίας θα πρέπει να δίνουν έμφαση στην ανάπτυξη και στη δημιουργία απασχόλησης με ανταλλαγή πληροφοριών και καλών πρακτικών, όσον αφορά την αστική ανάπτυξη, τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του δημόσιου τομέα, την κοινωνική ένταξη, τις σχέσεις ανάμεσα στις πόλεις και την εφαρμογή προγραμμάτων συνεργασίας.

Απασχόληση: Διεύρυνση και ευελιξία στην αγορά εργασίας - εκπαίδευση, ειδίκευση

Όσον αφορά την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων, οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση προτείνουν τρεις βασικές δράσεις για την πολιτική των κρατών - μελών.

- Προσέλκυση και διατήρηση μεγαλύτερου αριθμού προσώπων στην αγορά εργασίας και εκσυγχρονισμός των συστημάτων κοινωνικής προστασίας. Με απλά λόγια τα κράτη μέλη καλούνται να εφαρμόσουν εργασιακές πολιτικές, που θα έχουν ως στόχο την πλήρη απασχόληση, να προωθήσουν τη δια βίου πρόσβαση στην εργασία, να δημιουργήσουν αγορές εργασίας, που θα ενισχύουν την ελκυστικότητα της εργασίας και θα την καθι-

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ● ● ● Δ' ΚΠΣ

στούν συμφέρουσα για αυτούς που ψάχνουν για δουλειά, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι ανάπηροι και οι ανεπάγγελτοι. Τέλος, θα πρέπει να αντιμετωπίσουν καλύτερα τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και να αναληφθούν ειδικές δράσεις για την αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στην απασχόληση με παράλληλη εξάλειψη επαγγελματικών διακρίσεων, καθώς και την ενίσχυση της πρόσβασης των μεταναστών στην αγορά εργασίας και τη διευκόλυνση της κοινωνικής τους ένταξης μέσω της κατάρτισης και της αναγνώρισης των ειδικοτήτων που απέκτησαν στην αλλοδαπή.

- Βελτίωση της ικανότητας προσαρμογής των εργαζομένων και των επιχειρήσεων και αύξηση της ευελιξίας των αγορών εργασίας. Αυτό σημαίνει ότι η Ευρώπη πρέπει να αυξήσει την ικανότητά της να προβλέπει, να προκαλεί, να αφομοιώνει τις οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές. Τα κράτη - μέλη δηλαδή, θα πρέπει να προωθήσουν την ευελιξία σε συνδυασμό με την ασφάλεια της απασχόλησης και να μειώσουν τον κατακερματισμό της αγοράς εργασίας, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το ρόλο των κοινωνικών εταίρων. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στην ανάπτυξη μηχανισμών, όπως είναι τα περιφερειακά και τομεακά ταμεία με στόχο την αύξηση των επενδύσεων εκ μέρους των επιχειρήσεων και τη συμμετοχή των εργαζομένων στις δράσεις κατάρτισης.

- Αύξηση των επενδύσεων στο ανθρώπινο κεφάλαιο μέσω της βελτίωσης της εκπαίδευσης και της εξειδίκευσης. Πρακτικά δηλαδή, τα κράτη - μέλη θα πρέπει να βελτιώσουν τις επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο και να εφαρμόσουν αποτελεσματικές εθνικές στρατηγικές δια βίου μάθησης προς όφελος των ατόμων, των επιχειρήσεων, της οικονομίας και της κοινωνίας.

Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων με αποκλεισμό των κοινωνικών εταίρων

Σε εθνικό επίπεδο, το «Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων» της κυβέρνησης, που ανακοίνωσε τον περασμένο Σεπτέμβριο, ο υπουργός Οικονομικών Γ. Αλογοσκούφης, αποτυπώνει τις ελληνικές προτεραιότητες. Στο πρόγραμμα περιλαμβάνονται οι δράσεις και ενέργειες που αποβλέπουν στην προσέγγιση των στόχων που περιλαμβάνονται στις

αποφάσεις της Λισσαβόνας.

Ειδικότερα αναφέρεται στην απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, στην αγορά τηλεπικοινωνιών, στις μεταφορές, στην εμπάθυνση της εσωτερικής αγοράς, στην κοινωνία της γνώσης, στις επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο και στην προστασία του περιβάλλοντος.

Ωστόσο, ήδη έχει ασκηθεί έντονη κριτική από τους κοινωνικούς εταίρους τόσο για τη διαδικασία κατάρτισής του, όσο και για το περιεχόμενό του. Όπως καταγγέλλεται, επί της ουσίας, οι κοινωνικοί εταίροι ούτε ενημερώθηκαν, ούτε εκλήθησαν να συμμετάσχουν, ούτε μετά τη δημοσίευση του προσχεδίου, κλήθηκαν σε διάλογο. Αντίθετα, όπως υποστηρίζουν, το πρόγραμμα κυριαρχείται από την πλήρη υιοθέτηση των επιλογών πολιτικής και των προτεραιοτήτων της κυβέρνησης, ενώ από αυτό απουσιάζουν σημαντικά κεφάλαια όπως το θέμα της Αγροτικής Οικονομίας.

Ανάγκη να ενσωματωθούν οι προτεραιότητες της Τ.Α.

Το Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων της Ελλάδας, προκειμένου να συμβάλει ουσιαστικά στην Τοπική και Περιφερειακή Ανάπτυξη είναι ανάγκη να ενσωματώσει το Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων που προβάλλει η Αυτοδιοίκηση της χώρας.

Βασικοί άξονες του Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων που προτείνει η Αυτοδιοίκηση αφορούν, τις αλλαγές στην περιφερειακή οργάνωση της χώρας με την καθιέρωση Περιφερειών και Μητροπολιτικών Κέντρων, που θα διοικούνται από εκλεγμένους εκπροσώπους της Αυτοδιοίκησης, την φορολογική μεταρρύθμιση ώστε να αποκεντρωθούν προς τις τοπικές αρχές επαρκείς δημόσιοι πόροι, τη συμμετοχή της Αυτοδιοίκησης στον σχεδιασμό και την εφαρμογή διαρθρωτικών πολιτικών και προγραμμάτων. Μάλιστα η ΚΕΔΚΕ αναμένεται να τοποθετηθεί στο προτεινόμενο «Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων» και στο τακτικό της Συνέδριο το Νοέμβριο, θα προβάλλει το "Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων της Αυτοδιοίκησης".

Δυνατά σημεία και αδυναμίες της Τ.Α.

Πριν εξετάσουμε ποιες θα πρέπει να είναι οι

προτεραιότητες της ελληνικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο Δ' ΚΠΣ αλλά και ποιες είναι οι σκέψεις της ελληνικής κυβέρνησης, αξίζει να δούμε ποια είναι τα δυνατά χαρτιά στα οποία μπορεί να βασιστεί αλλά και οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν αν δεν αντιμετωπίσει εγκαίρως τις αδυναμίες της.

α) Δυνατά σημεία

- Ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχει σημαντικό ρόλο στο πολιτικό και διοικητικό σύστημα της χώρας, αλλά και στη διαδικασία ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Οι δήμοι αποτελούν την εγγύτερη στον πολίτη δομή του κράτους.
- Επίσης συμβάλλουν ενεργά στην προώθηση της τοπικής ανάπτυξης αλλά και στην επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Ε.Ε. Κατά συνέπεια ανοίγονται οι ακόλουθες ευκαιρίες για τους ΟΤΑ αφού :
- μπορούν να συγκροτήσουν ένα εθνικό πολυκεντρικό και πολυλειτουργικό δίκτυο υποστήριξης της περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης.
- μπορούν να αξιοποιήσουν τις σύγχρονες αντιλήψεις για την οργάνωση και τη διοίκηση της Δημόσιας Διοίκησης και της Αυτοδιοίκησης (δήμος -στρατηγείο, «πελατοκεντρικός» προσανατολισμός, αρχές ποιότητας και διοίκησης ολικής ποιότητας κ.λπ.).
- μπορούν να αξιοποιήσουν τις δομές που δημιουργήθηκαν (αναπτυξιακές εταιρείες, κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης, κοινωνικές δομές κ.λπ.) και την τεχνογνωσία και εμπειρία που αποκτήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια, για να συμβάλλουν στο σχεδιασμό και την εφαρμογή αναπτυξιακών δράσεων στη νέα προγραμματική περίοδο.

β) Αδυναμίες

- Μεγάλος αριθμός ΟΤΑ, ιδιαίτερα αγροτικών, οι οποίοι έχουν μικρό μέγεθος και αδύνατες υπηρεσίες.
- Δεν έχουν συγκροτηθεί θεσμοί για τη μητροπολιτική διοίκηση των μεγάλων πολεοδομικών συγκροτημάτων.
- Υπάρχουν ελλείψεις και αδυναμίες στις δομές, τις λειτουργίες και το ανθρώπινο δυναμικό των δήμων.
- Είναι περιορισμένοι οι πόροι τους, σε σχέση με τις ανάγκες και το ρόλο τους.
- Είναι ανεπαρκής η χρήση των Τεχνολογιών

Πληροφοριών και Επικοινωνίας.

Άρα οι αιρετοί θα πρέπει να έχουν πάντα υπόψη τους ότι μπορεί να αντιμετωπίσουν τους ακόλουθους κινδύνους:

- Να διατηρηθεί το ενδιαφέρον των ΟΤΑ κυρίως για τις τεχνικές υποδομές και να μη στραφεί στις νέες βασικές αναπτυξιακές επιλογές: καινοτομία και ανταγωνιστικότητα, ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού και της κοινωνίας της γνώσης.

- Να μη διασφαλιστεί επαρκής επιστημονική και τεχνική υποστήριξη στους δήμους, με αποτέλεσμα τον «αποκλεισμό» των αγροτικών και των μικρών ΟΤΑ από τα νέα αναπτυξιακά προγράμματα.

- Να μη δοθεί το αναγκαίο βάρος στην ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού των ΟΤΑ και στη δημιουργία κατάλληλων δομών για την άσκηση επιτελικών λειτουργιών και λειτουργιών υποστήριξης της τοπικής (ενδογενούς) ανάπτυξης.

Η νέα περιφερειακή δομή της χώρας

Την ίδια ώρα τα υπουργεία Εσωτερικών και Οικονομίας φαίνεται να επιλέγουν τελικώς ένα σχέδιο πέντε υπερπεριφερειών, οι οποίες και θα διαχειρισθούν τα κονδύλια του Δ' ΚΠΣ, παρά τις εκκλήσεις της Αυτοδιοίκησης, να μην «κλείσει» η υλοποίηση του κορμού του αναπτυξιακού της προγραμματισμού μέσα από κρατικούς φορείς, αφού κάτι τέτοιο θα περιόριζε τις δυνατότητες των ΟΤΑ.

Ειδικότερα, το κυβερνητικό σχέδιο προβλέπει τη δημιουργία πέντε διευρυμένων ή μειζωνων περιφερειών, ανεξαρτήτων από τις δεκατρείς διοικητικές που υφίστανται σήμερα και - σύμφωνα με τα πρώτα σενάρια αναμένεται να είναι οι εξής:

- Μακεδονίας - Θράκης με έδρα τη Θεσσαλονίκη, η οποία θα περιλαμβάνει την Κεντρική, Δυτική και Ανατολική Μακεδονία και τη Θράκη,

- Πελοποννήσου και Ιονίων νήσων με έδρα την Πάτρα, η οποία περιλαμβάνει τις περιοχές της Δυτικής Ελλάδας, του Ιονίου και της Πελοποννήσου,

- Κρήτης και Αιγαίου, με έδρα το Ηράκλειο, η οποία θα περιλαμβάνει τα νησιά Βορείου και Νοτίου Αιγαίου και την Κρήτη,

- Ηπείρου, Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας με έδρα τη Λάρισα, η οποία θα περιλαμβάνει

νει τις τρεις προαναφερθείσες περιοχές και τέλος

- Αττικής με έδρα την Αθήνα.

Επικεφαλής των νέων πέντε αναπτυξιακών περιφερειών θα τεθούν μετακλητοί περιφερειάρχες, οι οποίοι θα λειτουργούν στη λογική των Ευρωπαίων κυβερνητών (governors). Στις πέντε υπερπεριφέρειες θα λειτουργούν και περιφερειακά συμβούλια, στα οποία θα συμμετέχουν οι γενικοί γραμματείς των δεκατριών υφισταμένων διοικητικών περιφερειών, καθώς και από τρία μέλη των περιφερειακών συμβουλίων, από κάθε διοικητική περιφέρεια που βρίσκεται στα νέα όρια των υπερπεριφερειών.

Οι ρυθμίσεις αυτές που είδαν το φως της δημοσιότητας με ιδιαίτερη καθυστέρηση, θα λέγαμε, και υπό το φόβο πλέον της απώλειας σημαντικών κοινοτικών κονδυλίων - καθώς αρκετές από τις υφιστάμενες διοικητικές περιφέρειες δεν θα μπορούσαν στη νέα περίοδο να χρηματοδοτηθούν από κοινοτικά κονδύλια, αφού έχουν ξεπεράσει το 75% του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης - δε δείχνουν σε πρώτη φάση να κινούνται στη λογική της αποκέντρωσης και της απόδοσης στην Αυτοδιοίκηση όλων των ευκαιριών που της παρέχονται μέσω του Δ' ΚΠΣ. Όπως φαίνεται οι πόλεις δεν θα έχουν την πλήρη δυνατότητα να λειτουργήσουν ως ατμομηχανές ανάπτυξης και σχεδιασμού, αφού το μεγάλο μέρος των αποφάσεων για τα κοινοτικά κονδύλια, θα διέρχεται και πάλι

μέσω της κεντρικής εξουσίας και των μετακλητών περιφερειάρχων.

Τις ενστάσεις της Αυτοδιοίκησης για τις αλλαγές που προωθούνται, αλλά και για την αποτελεσματικότητά τους, εξέφρασε πρόσφατα και ο πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ Π. Κουκουλόπουλος. Όπως είπε «αν δεν κλείσει η διαπραγμάτευση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τα λογιστικά ή ταμειακά κέρδη της χώρας είναι άκρως αμφισβητήσιμα», ενώ σημείωσε ότι αν δεν προκύψουν θετικά οικονομικά αποτελέσματα, τότε το μόνο που θα μείνει είναι ο κίνδυνος να βρεθεί η χώρα «με πέντε δομές: κεντρικό κράτος, 5 υπερπεριφέρειες, 13 διοικητικές περιφέρειες, 52 νομαρχίες, 1031 ΟΤΑ. Δηλαδή, μία από τις μικρότερες χώρες της Ευρώπης, με πέντε επίπεδα με αποτέλεσμα να ενισχυθεί η γραφειοκρατία, η αναποτελεσματικότητα και η αδιαφάνεια». Αντίθετα, όπως υπογράμμισε ο κ. Κουκουλόπουλος «χρειάζονται δύο βαθμοί Αυτοδιοίκησης και κεντρικό κράτος. Δεν πρέπει δηλαδή, στο βωμό δύο ή τριών δις ευρώ, που είναι αμφίβολο αν θα πετύχουμε να πάρουμε, να πάμε σε πέντε συγκεκριμένες δομές, που θα μας μείνουν ως βάρος και θα αποτελούν δεδομένο για την όποια διοικητική μεταρρύθμιση τα επόμενα χρόνια».

Προτεραιότητες της ελληνικής Τ.Α. στο Δ' ΚΠΣ

«Αν δεν αξιοποιήσουμε εξαντλητικά το Γ'

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ● ● ● Δ' ΚΠΣ

ΚΠΣ που τρέχει και αν δεν προετοιμαστούμε για πολύ μεγαλύτερη και πιο αποτελεσματική συμμετοχή και αξιοποίηση στο Δ' ΚΠΣ, δεν θα υπάρχει Αυτοδιοίκηση και αποκέντρωση στην Ελλάδα τα επόμενα χρόνια... Θα υποστεί ο θεσμός στρατηγική ήττα και τα περί σύγχρονου κράτους, που θα έχει ως θεμελιώδη υλικά την αποκέντρωση και την Αυτοδιοίκηση θα μείνουν κουβέντες και λόγια κενά περιεχομένου», δήλωνε πριν από λίγο καιρό ο πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ Π. Κουκουλόπουλος. Το βασικό θέμα επομένως που τίθεται είναι ποιες πρέπει να είναι οι προτεραιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο Δ' ΚΠΣ για να μη χάσει τη μεγάλη ευκαιρία που της προσφέρεται.

Όπως αναφέρεται και στο κείμενο προτάσεων και εκτιμήσεων του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΕΔΚΕ, σχετικά με τις κατευθύνσεις Εθνικής Στρατηγικής Ανάπτυξης της νέας προγραμματικής περιόδου 2007 - 2013 η ελληνική Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να συμβάλλει με υπευθυνότητα και διοικητική ικανότητα στην προώθηση των στρατηγικών στόχων της Εθνικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης και ειδικότερα:

- Στη βελτίωση του θεσμικού και διοικητικού πλαισίου, που αφορά το σύστημα αναπτυξιακού προγραμματισμού της χώρας μας.
- Στην ανάπτυξη του ανθρώπινου κεφαλαίου της χώρας μας, με στόχο την Κοινωνία της Γνώσης.
- Στη διάχυση της καινοτομίας, την προώθηση της επιχειρηματικότητας και την εξασφάλιση της απασχόλησης του εργατικού δυναμικού, με στόχο την Ανταγωνιστικότητα και την Κοινωνική Συνοχή.
- Στην κατασκευή των τεχνικών έργων και των δικτύων που θα διασφαλίσουν την προσπελασιμότητα.
- Στην κατασκευή των έργων και τη λήψη των μέτρων που θα διασφαλίσουν την Προστασία του Περιβάλλοντος και την Πρόληψη των κινδύνων.
- Στην κατασκευή των έργων κοινωνικού εξοπλισμού και τη δημιουργία των δομών κοινωνικής φροντίδας που θα προωθήσουν την Κοινωνική Αλληλεγγύη.
- Στην ανάληψη πρωτοβουλιών για την προώθηση της Διασυνοριακής και της Διαπεριφερειακής Συνεργασίας.
- Στο σχεδιασμό και την εφαρμογή προγραμμάτων Αγροτικής και Αστικής Τοπικής

Ανάπτυξης.

- Στην παροχή των αναγκαίων υπηρεσιών προς τους πολίτες, στο πλαίσιο ενός εθνικού προγράμματος Υπηρεσιών Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος.

Οι προτεραιότητες της Αυτοδιοίκησης για τη νέα περίοδο είναι πρώτα από όλα προγραμματικές. Μπροστά στη νέα προγραμματική περίοδο η πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση είναι ανάγκη να αποδεχθεί καθολικά ορισμένους ελάχιστους υποχρεωτικούς στόχους, ορισμένους ελάχιστους Άξονες Προτεραιότητας, που θα διαπερνούν σταθερά τον σχεδιασμό της: Κοινωνία της Πληροφορίας, Ανάπτυξη των Πόλεων, Απασχόληση, Βελτίωση της Διοικητικής Ικανότητας της Αυτοδιοίκησης, Ανάπτυξη του Αγροτικού Χώρου, Ανταγωνιστικότητα.

Επιλογές και Σχέδιο πρέπει να έχουν οι ΟΤΑ, αλλά πλέον όχι μόνον αυτοί. Πρέπει να έχει η ΚΕΔΚΕ, και μάλιστα επικεντρωμένο στις τομεακές πολιτικές. Επιλογές και Σχέδιο μπορούν να έχουν συνεργαζόμενες μονάδες της Αυτοδιοίκησης, οι ΤΕΔΚ, άλλες δομές της Αυτοδιοίκησης. Στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη, η μητροπολιτική αυτοδιοικητική οργάνωση είναι αναγκαία. Το Σχέδιο της είναι συνθήκη για να αποκτήσει βιωσιμότητα και αποτελεσματικότητα το σχέδιο του ΟΤΑ. Η μονάδα της πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης σχεδιάζει για τους πολίτες, για την πόλη, για τον αγροτικό χώρο, για την περιοχή της ευθύνης της. Οι επιλογές της κινούνται σε δύο βασικά πλαίσια, της Περιφέ-

ρειας και των τομεακών προτεραιοτήτων στο επίπεδο της χώρας.

Στο πλαίσιο του σχεδιασμού κλίμακας περιφέρειας, στο οποίο εντάσσει ο ΟΤΑ τον σχεδιασμό του, δεν πρέπει να υποβαθμιστεί ο ρόλος της πόλης, ως ατμομηχανής της ανάπτυξης, έτσι όπως προδιαγράφεται από το σύνολο των βασικών κοινοτικών κειμένων, που αφορούν την 4η Προγραμματική Περίοδο. Έτσι για ορισμένες Περιφέρειες το αναπτυξιακό τους σχέδιο, βασίζεται στο αναπτυξιακό σχέδιο της βασικής τους πόλης. Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι στη νέα προγραμματική περίοδο, ενισχύεται και το διαπεριφερειακό και το διακρατικό επίπεδο αναφοράς.

Ο κάθε δήμος επιλέγει προτεραιότητες, με κριτήρια που ο ίδιος θα θέσει. Συγχρόνως πρέπει να συντονιστεί, αποτελεσματικά, με τις βασικές επιλογές των περιφερειακών προγραμμάτων και των τομεακών πολιτικών.

Ο ΟΤΑ είναι αναγκαίο να προτάξει την ενίσχυση των συγκριτικών του πλεονεκτημάτων, να αξιοποιήσει στο μέγιστο το δυναμικό του.

Έτσι λοιπόν σε ό,τι αφορά την υλοποίηση του Αναπτυξιακού Προγραμματισμού των δήμων, η πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση στο Δ' ΚΠΣ διεκδικεί και μπορεί να επωμιστεί τους ρόλους του Τελικού Δικαιούχου και του Ενδιάμεσου Φορέα. Μεμονωμένα ως συγκριμένος Δήμος ή ως ΤΕΔΚ ή ως Νομικό Πρόσωπο ΟΤΑ, αλλά και στο πλαίσιο φορέ-

ων, όπως Αναπτυξιακές ή άλλες Επιχειρήσεις με την συμμετοχή ΟΤΑ ή Ενδιάμεσοι Φορείς ή συνεργασίες φορέων της Αυτοδιοίκησης.

Αν και δεν μπορούν όλοι οι ΟΤΑ να επωμιστούν το ρόλο του Τελικού Δικαιούχου, εκείνοι που θα αναγνωρισθούν ως Τελικοί Δικαιούχοι πρέπει να πληρούν συγκεκριμένα κριτήρια και να πιστοποιηθούν ως δυνητικοί Τελικοί Δικαιούχοι με συγκεκριμένες διαδικασίες και έγκαιρα. Εξάλλου ένας πιστοποιημένος μεμονωμένος ΟΤΑ μπορεί να λειτουργήσει ως Τελικός Δικαιούχος - Ομπρέλα και για τον χώρο ευθύνης άλλου ή άλλων δήμων, μη πιστοποιημένων.

Επομένως προβάλλει η ανάγκη συντονισμού στον προγραμματισμό ΟΤΑ, με χωρικό ή τομεακό κριτήριο. Αφενός δηλαδή, συμμετοχή σε ευρύτερο Φορέα, ο οποίος δημιουργείται με κριτήριο χωρικό, καλύπτοντας συγκεκριμένες περιοχές, όχι απαραίτητα στα όρια των σημερινών περιφερειών και αφετέρου συμμετοχή σε ευρύτερο Φορέα, ο οποίος δημιουργείται με κριτήριο τομεακό.

Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται ο πρωταγωνιστικός ρόλος της πόλης στην αναπτυξιακή πορεία. Οι ευρύτεροι αυτοί φορείς θα πρέπει να σχεδιάζονται ως αμιγείς φορείς της Αυτοδιοίκησης και το πλήθος τους θα πρέπει να προσεγγιστεί, με κριτήριο το μέγεθος των πόρων που θα διαχειριστούν.

Η πορεία του Γ' ΚΠΣ

Ενώσει όλων αυτών των σημαντικών ευκαιριών που ανοίγονται στο πλαίσιο του Δ' ΚΠΣ, αξίζει να δούμε πώς εξελίχθηκε για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, το Γ' ΚΠΣ.

Όπως ήδη αναφέραμε και είναι γνωστό τα αποτελέσματα δεν ήταν και τόσο ικανοποιητικά. Ο ίδιος ο πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ έχει επισημάνει σε πρόσφατες δηλώσεις του τον κίνδυνο απώλειας για τη χώρα από το Γ' ΚΠΣ, που να αγγίζουν τα 10 δις ευρώ, ζήτημα το οποίο τέθηκε τεκμηριωμένα από τους εκπροσώπους της Ένωσης στην επιτροπή Παρακολούθησης του Γ' ΚΠΣ τον περασμένο Ιούλιο, χωρίς ουσιαστική απάντηση.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει απορροφήσει μόλις το 9, 27% από το μερίδιό της στα Επιχειρησιακά Προγράμματα, ενώ το μερίδιό της στον προϋπολογισμό ενταγμένων έργων φτάνει μόλις στο 11%. Άρα ο κίνδυνος απώλειας πόρων για τους ΟΤΑ είναι εμφανής, ό-

σο εμφανής είναι και η ανάγκη λήψης συγκεκριμένων μέτρων.

Είναι ήδη γνωστό στους ανθρώπους της Αυτοδιοίκησης ότι οι γενεσιουργές αιτίες αυτών των προβλημάτων είναι μεταξύ άλλων ο τρόπος σχεδιασμού των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων, η έλλειψη τεχνογνωσίας, προσωπικού και οικονομικών μέσων που αντιμετωπίζουν οι ΟΤΑ της χώρας καθώς και οι γραφειοκρατικές διαδικασίες για την ωρίμανση, ένταξη και υλοποίηση των έργων. Μάλιστα τα αποτελέσματα αυτών των αιτιών αποτυπώνονται ιδιαίτερα στις επιδόσεις των μικρών δήμων.

Υπενθυμίζεται ότι το μερίδιο της Αυτοδιοίκησης κατά τον σχεδιασμό των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων 2000 - 2006 (Γ' Κ.Π.Σ., Κοινοτικές Πρωτοβουλίες, Ταμείο Συνοχής) υπερέβαινε το 20% του συνολικού προϋπολογισμού των Προγραμμάτων αυτών. Η υλοποίηση όμως υπολείπεται σημαντικά από τους σχεδιασμούς και τις προσδοκίες.

Στο μέσον της διαδρομής της 3ης προγραμματικής περιόδου λιγότερο από το 9% της συνολικής απορρόφησης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων 2000-2006 αφορούσε την Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση.

Δεν είναι τυχαίο ότι στο υπό εξέλιξη Γ' ΚΠΣ της Ελλάδας, 66 ΟΤΑ - το 6,5% του συνόλου των ΟΤΑ της χώρας - δεσμεύουν με τα ενταγμένα έργα τους το 40% του συνολικού προϋπολογισμού των ενταγμένων της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης. Επίσης, ότι μέχρι τώρα, τα Επιχειρησιακά Προγράμματα 2000-2006 εξελίσσονται για την Αυτοδιοίκηση ως υπόθεση 250 ΟΤΑ, οι οποίοι δεσμεύουν το 65% του συνολικού προϋπολογισμού των ενταγμένων της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης, καθώς και ότι υπάρχουν ελάχιστες διαδημοτικές συνεργασίες. Ειδικότερα μελετώντας τα χαρακτηριστικά των ΟΤΑ που έχουν ενταγμένα έργα στα Ε.Π. 2000 - 2006, διαπιστώνουμε ότι από τα διαθέσιμα στοιχεία μέχρι τις 31.8.2004, 954 ΟΤΑ, το 92,35 % του συνόλου των Δήμων και των Κοινοτήτων είχαν εντάξει 1 τουλάχιστον έργο.

Υπήρχαν 204 ΟΤΑ με 1 μόνο ενταγμένο έργο, το οποίο μάλιστα σε ποσοστό 74% ήταν έργο της κατηγορίας «Δομές Υποστήριξης Ανθρώπινου Δυναμικού», πρακτικά δηλαδή εκείνης της κατηγορίας που απαιτεί την μικρότερη προετοιμασία. Αυτοί οι Δήμοι δέ-

σμευαν συνολικά 78 εκ. €, ήτοι μόλις το 2,9 % του συνολικού προϋπολογισμού των ενταγμένων της πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης.

Δήμοι και Κοινότητες με περισσότερα από 5 ενταγμένα έργα ήταν 255.

Αυτή η κατηγορία ΟΤΑ είχε ενταγμένα έργα συνολικού προϋπολογισμού 1,68 εκ. €, ήτοι του 62,45 % του συνολικού προϋπολογισμού των ενταγμένων της πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης.

Δήμοι και Κοινότητες με περισσότερα από 10 ενταγμένα έργα ήταν 66. Αυτοί οι ΟΤΑ δέσμευαν με τα ενταγμένα έργα τους 1,032 εκ €, ήτοι το 38,36% του συνολικού προϋπολογισμού των ενταγμένων της πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης.

Οι εντάξεις έργων μέσω διαδημοτικών συνεργασιών ήταν ελάχιστες. Τα διαδημοτικά ενταγμένα έργα ήταν μόλις 57, το 1,5 % του συνολικού αριθμού ενταγμένων έργων ΟΤΑ, με προϋπολογισμό 219 εκ.€.

Αν θεωρήσουμε το κριτήριο των 5 ενταγμένων έργων ως αξιόπιστο δείκτη της υποκειμενικής δυνατότητας ενός δήμου να παρακολουθήσει την πορεία εφαρμογής των ΕΠ 2000 - 2006 και να τα αξιοποιήσει, διαπιστώνουμε ότι μόνον το 25% των ΟΤΑ της πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης ανήκε στην κατηγορία αυτή.

Με βάση τα παραπάνω στοιχεία, η πορεία εφαρμογής από την πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων 2000 - 2006, συναρτάται έντονα από την υποκειμενική δυνατότητα των ΟΤΑ, επισήμανση ιδιαίτερα κρίσιμη και για τον σχεδιασμό του Δ' ΚΠΣ.

Τα Επιχειρησιακά Προγράμματα 2000-2006 ωστόσο, έχουν ακόμη σημαντική πορεία να διανύσουν. Υπάρχουν αξιόλογες εφεδρείες, που μπορούν να αξιοποιηθούν από την Αυτοδιοίκηση.

Στο δεύτερο μισό της προγραμματικής περιόδου 2000 -2006, ο ρόλος της ΚΕΔΚΕ στην αξιοποίηση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων από την Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση μπορεί να αποδειχθεί καταλυτικός. Αφενός γιατί τον έχει ενσωματώσει έμπρακτα στους βασικούς πολιτικούς άξονες του προγραμματισμού και των δράσεών της, αφετέρου γιατί μπορεί να ενθαρρύνει ή και να αναλάβει πρωτοβουλίες υποστήριξης των ΟΤΑ στην εφαρμογή.

Ενιαίο **διαδικτυακό** περιβάλλον **στους δήμους**

Με στόχο την καλύτερη και αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση του πολίτη η Αυτοδιοίκηση διευκτώνεται. Ήδη έχει λάβει το «πράσινο φως» για τη χρηματοδότηση μιας σειράς σχετικών έργων από την Κοινωνία της Πληροφορίας. Η ολοκληρωμένη πρόταση που είχε κατατεθεί από την Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων, εγκρίθηκε και χρηματοδοτείται σε πρώτη φάση με το ποσό του 1.936.500 ευρώ.

Η εφαρμογή του συστήματος θα αναπτυχθεί στην αρχή σε κεντρικό επίπεδο με υπεύθυνο συντονιστή την ΚΕΔΚΕ και πιλοτικά σε ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα 16 δήμων όλης της χώρας. Σταδιακά, όπως συνέβη και με τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, θα αναπτυχθεί στο σύνολο των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Παράλληλα με το σχετικό πρόγραμμα έγκριση ξεχωριστής χρηματοδότησης έλαβαν και μία σειρά δήμων για ειδικές δράσεις.

Πέραν από την ανάπτυξη του λογισμικού συστήματος θα προωθηθεί και ειδικό πακέτο για την κατάρτιση του ανθρώπινου δυναμικού. Ο πρώτος στόχος είναι η κατάρτιση 4.500 εργαζομένων και 10.000 αιρετών. Στο πλαίσιο των προτάσεων που έχει καταθέσει η ΚΕΔΚΕ είναι και η κατάρτιση 100.000 πολιτών σε βασικές δεξιότητες χρήσης Η/Υ και αξιοποίησης εφαρμογών, όπως το διαδίκτυο, με την αξιοποίηση των Σχολικών Εργαστηρίων Πληροφορικής και των άλλων υποδομών των ΟΤΑ.

Portal «ΣΥΖΕΥΞΙΣ» για 1800 φορείς Αυτοδιοίκησης και δημοσίου

Εν τω μεταξύ η χρηματοδότηση, η οποία δόθηκε από την Κοινωνία της Πληροφορίας για τη δημιουργία του portal, συμβάλει, εκτός των άλλων και στη ανάπτυξη του mini προγράμματος «ΣΥΖΕΥΞΙΣ» της πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης. Με το «ΣΥΖΕΥΞΙΣ», θα επιτευχθεί η διασύνδεση 1.800 φορέων του δη-

- Προβλέπει η πρόταση της ΚΕΚΔΕ που εντάχθηκε στην «Κοινωνία της Πληροφορίας»
- Θα παρέχονται υπηρεσίες σε πολίτες και επιχειρήσεις

μόσιου τομέα και της Αυτοδιοίκησης. Σε πρακτικό επίπεδο η ανάπτυξη του προγράμματος θα μπορεί να χρησιμεύει στους πολίτες σε περιπτώσεις όπως είναι οι παρακάτω:

- **Πληρωμή Δημοτικών τελών, φόρων, προστίμων και χρεώσεων για την παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών από το δήμο.**
Παραδείγματα

- Πληροφόρηση για το που και πώς μπορεί να γίνει η πληρωμή
- Πρόσβαση στα στοιχεία του δήμου για ενημέρωση σχετικά με το ύψος της οφειλής
- Πληρωμές μέσω internet (e-payments) ενημέρωση για εκπρόθεσμες οφειλές μέσω SMS, email κ.λπ.

- **Εγγραφή / διαγραφή / τροποποίηση στα δημοτικά μητρώα**

- Πληροφόρηση για το που και πώς μπορεί να γίνει η εγγραφή κ.λπ. στα δημοτικά μητρώα (Μητρώο αρρένων, Δημοτολόγιο, Ληξιαρχείο, εκλογικοί κατάλογοι, κ.λπ.)
- Πρόσβαση στα στοιχεία του δήμου για ενημέρωση σχετικά με τα υπάρχοντα στοιχεία στο δήμο.
- λήψη (downloading) αιτήσεων και σχετικών οδηγιών
- ηλεκτρονική κατάθεση συμπληρωμένων αιτήσεων
- ενημέρωση για την ολοκλήρωση της πράξης ή ύπαρξης προβλήματος μέσω SMS, email κ.λπ.

- **Έκδοση ατομικών ή οικογενειακών πιστοποιητικών και βεβαιώσεων**

- Πληροφόρηση για το που και πώς μπορεί να γίνει η έκδοση πιστοποιητικών (γέννησης, γάμου, θανάτου, οικογενειακής μερίδας, μητρώου αρρένων, πιστοποιητικό εντοπιότητας, βεβαίωση μόνιμης κατοικίας κ.λπ.)

- Πρόσβαση στα στοιχεία του δήμου για ενημέρωση σχετικά με την υπάρχοντα στοιχεία στο δήμο
- λήψη (downloading) αιτήσεων
- ηλεκτρονική κατάθεση συμπληρωμένων αιτήσεων
- ενημέρωση για την παραλαβή του πιστοποιητικού ή ύπαρξης προβλήματος μέσω SMS, email κ.λπ.

- **Πολεοδομικά θέματα - έκδοση οικοδομικών αδειών**

- πληροφόρηση για το που και πώς μπορεί να γίνει η έκδοση οικοδομικής άδειας
- λήψη (downloading) σχετικών εντύπων και κανονισμών
- ενημέρωση για την παραλαβή της άδειας ή ύπαρξης προβλήματος μέσω SMS, email κ.λπ.

- **Συγκοινωνίες και οδικό δίκτυο**

- Πληροφόρηση για μέσα μαζικής μεταφοράς (ωράρια - διαδρομές - στάσεις, κόστος, κ.λπ.)
- Πληροφόρηση για χώρους στάθμευσης (θέσεις κόστος, κ.λπ.)
- Πληροφόρηση για πρόστιμα για παραβάσεις στάθμευσης
- λήψη (downloading) αιτήσεων και κανονισμών για παραχώρηση χώρου στάθμευσης ατόμων με ειδικές ανάγκες

➔ ενημέρωση για την παραλαβή της άδειας χώρου στάθμευσης ατόμων με ειδικές ανάγκες ή ύπαρξης προβλήματος μέσω SMS, email κ.λπ.

• Περιβάλλον - καθαριότητα - ανακύκλωση

- ➔ Πληροφόρηση για κίνηση απορριμματοφόρων (ωράρια - διαδρομές, κ.λπ.) για οικιακά απόβλητα - προγράμματα ανακύκλωσης, κ.λπ.
- ➔ Πληροφόρηση για διαδικασία συλλογής ογκωδών αντικειμένων, οικοδομικών υλικών, κ.λπ.
- ➔ Πληροφόρηση για πρόστιμα σε περιπτώσεις παραβάσεων
- ➔ λήψη (downloading) αιτήσεων για τοποθέτηση κάδου απορριμμάτων ή αλλαγή θέσης οικιακών αποβλήτων
- ➔ ηλεκτρονική κατάθεση συμπληρωμένων αιτήσεων για τοποθέτηση κάδου απορριμμάτων ή αλλαγή θέσης
- ➔ ενημέρωση για την υλοποίηση μέσω SMS, email κ.λπ.
- ➔ λήψη (downloading) αιτήσεων για συλλογή ογκωδών αντικειμένων, οικοδομικών υλικών, κ.λπ.
- ➔ ηλεκτρονική κατάθεση συμπληρωμένων αιτήσεων για συλλογή ογκωδών αντικειμένων, οικοδομικών υλικών, κ.λπ.
- ➔ ηλεκτρονική αποστολή χρέωσης για συλλογή ογκωδών αντικειμένων, οικοδομικών υλικών, κ.λπ.

• Υγεία και Κοινωνική φροντίδα

- ➔ Πληροφόρηση για τις διαθέσιμες υπηρεσίες υγείας και κοινωνικής φροντίδας στο δήμο ή προσβάσιμες από τους δημότες
- ➔ Πληροφόρηση για τις προϋποθέσεις πρόσβασης στις δημοτικές κοινωνικές υπηρεσίες
- ➔ λήψη (downloading) αιτήσεων για παροχή κοινωνικών υπηρεσιών (βρεφονηπιακοί, παιδικοί σταθμοί, ΚΔΑΠ, ΚΑΠΗ, Βοήθεια στο σπίτι, Κέντρα Πρόληψης, κ.λπ.)
- ➔ ηλεκτρονική υποβολή αιτήσεων
- ➔ ενημέρωση για την έκβαση της αίτησης μέσω SMS, email κ.λπ.
- ➔ ηλεκτρονική αποστολή έγκρισης παροχής κοινωνικών υπηρεσιών
- ➔ ηλεκτρονική αποστολή χρέωσης για παροχή κοινωνικών υπηρεσιών
- ➔ e-booking (κλείσιμο ραντεβού μέσω internet) στις μονάδες υγείας και κοινωνικής φροντίδας του δήμου

• Εκπαίδευση

- ➔ Πληροφόρηση για υποδομές και προγράμματα εκπαίδευσης ενηλίκων του δήμου
- ➔ λήψη (downloading) αιτήσεων συμμετοχής
- ➔ ηλεκτρονική κατάθεση συμπληρωμένων αιτήσεων
- ➔ ενημέρωση για την έκβαση της αίτησης μέσω SMS, email κ.λπ.
- ➔ ηλεκτρονική αποστολή έγκρισης συμμετοχής

• Πολιτισμός - ψυχαγωγία

- ➔ Πληροφόρηση για πολιτιστικές - ψυχαγωγικές δραστηριότητες - εκδηλώσεις του δήμου (πρόγραμμα - κόστος εισόδου)
- ➔ Πληροφόρηση για πολιτική προώθησης πολιτισμού - ψυχαγωγίας σε ειδικές πληθυσμιακές ομάδες
- ➔ λήψη (downloading) αιτήσεων για προσκλήσεις - πρόσβαση ειδικών πληθυσμιακών ομάδων
- ➔ ηλεκτρονική κατάθεση συμπληρωμένων αιτήσεων
- ➔ ενημέρωση για την έκβαση της αίτησης μέσω SMS, email κ.λπ.
- ➔ ηλεκτρονική αποστολή έγκρισης πρόσβασης

• Τοπική οικονομική ανάπτυξη και επιχειρηματικότητα (Πληροφόρηση για τις διαθέσιμες υπηρεσίες και προγράμματα - επαγγελματικής κατάρτισης του δήμου)

• Ηλεκτρονική δημοκρατία (e-democracy)

- ➔ Πληροφόρηση για το που και πώς μπορεί να γίνει υποβολή παραπόνων, διαμαρτυριών ή προτάσεων
- ➔ Ηλεκτρονική υποβολή παραπόνων, διαμαρτυριών ή προτάσεων και λήψη αντίστοιχων απαντήσεων
- ➔ SMS broadcasting για την ενεργοποίηση εθελοντικών ομάδων (π.χ. πυρόσβεσης)

Υπηρεσίες που θα προσφέρονται σε επιχειρήσεις

Πέρα όμως από τις περιπτώσεις των πολιτών η ανάπτυξη του νέου ηλεκτρονικού συστήματος θα μπορεί να αξιοποιηθεί και από τις επιχειρήσεις. Η έκδοση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας επιχειρήσεων, η πληρωμή δημοτικών τελών, φόρων και προστίμων, καθώς και η έκδοση ατομικών αδειών επαγγελματικής δραστηριότητας, είναι μερικά ενδεικτικά παραδείγματα. Τα σχετικά συστήματα ηλεκτρο-

νικής παροχής υπηρεσιών εφαρμόζονται επιτυχώς σε επίπεδο Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Για παράδειγμα οι επιχειρήσεις μπορούν να πληροφορηθούν για την έκδοση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας καταστημάτων και επιχειρήσεων όπως: χώρων ψυχαγωγίας, θεάτρων, κινηματογράφων, κέντρων μουσικής και παιδότοπων. Για τη συμπλήρωση των απαιτούμενων αιτήσεων οι επιχειρήσεις δε χρειάζεται να απευθύνονται στο δήμο, καθώς μπορούν να «κατεβάσουν» από το διαδίκτυο τη σχετική αίτηση και να την συμπληρώσουν.

Ένα άλλο σύστημα, που φαντάζει ως εξωπραγματικό για τα ελληνικά δεδομένα, αφορά τον τρόπο ενημέρωσης των επιχειρηματιών για την έκβαση της αίτησής τους με μήνυμα στο κινητό τους τηλέφωνο ή email. Εξίσου εξωπραγματικά φαίνονται και μια σειρά άλλα προϊόντα, που θα μπορούν να προσφέρουν οι ΟΤΑ μέσω του νέου συστήματος στις επιχειρήσεις. Οι πληρωμές μέσω internet (e-payments), η ενημέρωση για εκπρόθεσμες οφειλές μέσω SMS και e-mail, καθώς και η πληροφόρηση για πληρωμή φόρων και προστίμων, είναι μερικά ενδεικτικά παραδείγματα.

Βασικά βήματα υλοποίησης του έργου

Το πρώτο ουσιαστικό βήμα για την υλοποίηση του «Ενιαίου Διαδικτυακού Περιβάλλοντος ΟΤΑ για Παροχή Υπηρεσιών στο Πολίτη και στις Επιχειρήσεις» αφορά τις αναγκαίες μελέτες μέσω των οποίων θα αποτυπωθεί η υφιστάμενη κατάσταση και θα τεθούν οι λειτουργικές προδιαγραφές για την ανάπτυξη του.

Το επόμενο βήμα θα είναι η υλοποίηση της Βασικής Πλατφόρμας του Διαδικτυακού Περιβάλλοντος μέσω της οποίας θα λειτουργήσει το σύστημα πιλοτικά στους 16 φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Οι διαδικασίες για την υλοποίηση του έργου έχουν ήδη ξεκινήσει από τον Οκτώβριο, ενώ η προκήρυξη του διαγωνισμού υπολογίζεται να έχει εκδοθεί το πρώτο τρίμηνο του 2006. Η ολοκλήρωση όλων των σχετικών διαδικασιών για την έναρξη σε πρακτικό επίπεδο της υλοποίησης υπολογίζεται στα τέλη του Αυγούστου του 2006. Το έργο αυτό θα μπορεί μεταξύ άλλων να αξιοποιήσει τις κεντρικές και υφιστάμενες υποδομές, ενώ οι φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα μπορούν να ανταλλάσσουν πληροφορίες και εμπειρίες προκειμένου να αναπτύξουν νέες συνεργασίες.

ΣΔΙΤ

Ενισχύει την **αδιαφάνεια** και τη **γραφειοκρατία** ο νέος νόμος

Ενα άκρως γραφειοκρατικό θεσμικό πλαίσιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα εισάγει ο νέος νόμος του υπουργείου Οικονομικών. Το αποτέλεσμα είναι - όπως παρατηρούν τόσο οι εκπρόσωποι της Αυτοδιοίκησης, όσο και φορείς όπως το ΤΕΕ - να κινδυνεύει με απαξίωση ένα, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, εργαλείο υποβοήθησης της ανάπτυξης της χώρας.

Όπως σημειώνουν μάλιστα, ο νέος νόμος χαρακτηρίζεται από την έλλειψη εθνικής στρατηγικής, παντελή απουσία κοινωνικού ελέγχου, αλλά και οποιοδήποτε κριτηρίου, που επιβάλλουν οι κανόνες της τεχνικής, της οικονομίας και του κοινωνικού οφέλους.

Σύμφωνα με τον υπουργό Οικονομικών Γ. Αλογοσκούφη «ο νόμος για τις ΣΔΙΤ, συνιστά ένα από τους πυλώνες του αναπτυξιακού μοντέλου που προωθεί η κυβέρνηση». Πράγματι, από τη διεθνή εμπειρία προκύπτει ότι τα οφέλη που μπορούν να υπάρξουν από τις συμπράξεις είναι ποικίλα και σημαντικά όπως: η έγκαιρη και αποτελεσματική ολοκλήρωση των απαιτούμενων έργων και η συγκράτηση του κόστους τους, η καλύτερη και πιο αποτελεσματική εποπτεία της εκτέλεσης των έργων, λόγω της εμπλοκής των ιδιωτικών φορέων που έχουν δικαιολογημένο συμφέρον στην έγκαιρη διάγνωση τυχόν προβλημάτων, η επίρριψη στους ιδιωτικούς φορείς ενός μεγάλου μέρους των κινδύνων, που συνδέονται με την υλοποίηση του αντικειμένου της σύμπραξης, η αποφυγή της επιβάρυνσης του δημόσιου χρέους και τέλος η μετάγχιση της εμπειρίας και της τεχνογνωσίας των ιδιωτικών φορέων στο Δημόσιο και ταυτόχρονα η αξιοποίηση των ανθρώπινων και οικονομικών πόρων των δημόσιων φορέων. Πού όμως έγκεινται οι δικαιολογημένες ενστάσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η οποία αξίζει να σημειωθεί ότι, γενικά επί της αρχής, δεν είναι κατά της διαδικασίας εκτέλεσης έργων και παροχής υπηρεσιών με τη μέθοδο των ΣΔΙΤ. Έντεκα σημεία - ενστάσεις καταγράφονται στο κείμενο με τις παρατηρήσεις αλλά και τις προτάσεις που κατέθεσε η ΚΕΔΚΕ στην Επιτροπή Οι-

κονομικών της Βουλής. Σημειώστε δε, ότι οι εκπρόσωποι της Αυτοδιοίκησης δεν εκλήθησαν καν στη συνεδρίαση της Επιτροπής που συζητούσε το νομοσχέδιο, παρότι αφορούσε σε μεγάλο βαθμό έργα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Το γεγονός μάλιστα προκάλεσε την έντονη αντίδραση του Δ.Σ. ΚΕΔΚΕ που απέστειλε και σχετική επιστολή διαμαρτυρίας στην πρόεδρο της Βουλής, στην οποία μεταξύ άλλων επεσήμαινε ότι «η συγκεκριμένη αντιμετώπιση υποβαθμίζει και υποτιμά το θεσμό και το ανώτατο συλλογικό του όργανο και βέβαια δεν εξυπηρετεί τη λειτουργία του Κοινοβουλίου, που κατ' αυτόν τον τρόπο νομοθετεί σε ένα τόσο σοβαρό θέμα, ερήμην των αμέσως ενδιαφερομένων».

Οι ενστάσεις της ΚΕΔΚΕ

Σύμφωνα με την ΚΕΔΚΕ προκειμένου ο νόμος για τις ΣΔΙΤ να είναι αποτελεσματικός θα πρέπει:

- Να αποκλειστεί η γενίκευση μιας τέτοιας διαδικασίας και λογικής χωρίς κοινωνικό έλεγχο και να προηγηθεί πιλοτική εφαρμογή σε φορείς που διαθέτουν τη σχετική εμπειρία και την κατάλληλη προς τούτο στελέχωση.
- Να υλοποιούνται έργα και υπηρεσίες που έχει ανάγκη ο τόπος και το κοινωνικό σύνολο, άρα είναι συνταγμένα και αποτελούν προτεραιότητες σε ένα Γενικό Εθνικό Στρατηγικό Σχεδιασμό Ανάπτυξης του τόπου.
- Να αποφασίζεται η σκοπιμότητα εφαρμογής της μεθόδου, μετά από αντικειμενική και διαφανή αξιολόγηση, η οποία θα δείχνει ότι πρόκειται να προκύψει οικονομική ωφέλεια για την κοινωνία και το κράτος.
- Η ανάδειξη του όποιου αναδόχου να γίνεται με πλήρη διαφάνεια, με τις διαδικασίες που προβλέπουν οι σχετικοί νόμοι και σε ότι αφορά τα δημόσια έργα, οι νόμοι για τη μελέτη και εκτέλεσή τους.
- Οι εξοικονομούμενοι δημόσιοι πόροι, από τη χρήση των συμβάσεων ΣΔΙΤ, να λειτουργούν συμπληρωματικά προς το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, προσανξάνοντάς το ετησίως.
- Η εφαρμογή διαδικασιών ΣΔΙΤ συναρτάται άμεσα με την οργάνωση και αναβάθμιση του

ευρύτερου Δημοσίου Τομέα, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί με επάρκεια σ' αυτές.

• Ωστόσο, όπως παρατηρούν οι εκπρόσωποι της Αυτοδιοίκησης οι προϋποθέσεις αυτές δεν πληρούνται, διότι:

1. Θα μπορούν να εκτελούνται κάθε μορφής έργα και υπηρεσίες του κράτους και της Αυτοδιοίκησης, με ελάχιστες εξαιρέσεις που αφορούν την Εθνική Άμυνα, την αστυνόμευση και την απονομή δικαιοσύνης, ενώ δεν υπάρχει καμία δέσμευση ώστε τα εκτελούμενα μέσω ΣΔΙΤ έργα να είναι ενταγμένα και ιεραρχημένα σε ένα συνολικό προγραμματικό σχεδιασμό της χώρας.
2. Μεταφέρονται σημαντικές αρμοδιότητες στη Διυπουργική Επιτροπή που θεσπίζεται, στην οποία τον πρώτο λόγο έχει το υπουργείο Οικονομικών, ενώ η λειτουργία της διέπεται από ιδιαίτερα γενικόλογες και ασαφείς διατάξεις που δεν εξασφαλίζουν τη διαφάνεια και το δημόσιο έλεγχο.
3. Δεν καθορίζεται κάτω όριο προϋπολογισμού για τα έργα ή τις υπηρεσίες που μπορούν να εκτελούνται μέσω ΣΔΙΤ και το προβλεπόμενο άνω όριο των 500 εκ. ευρώ μπορεί να ξεπεραστεί με ειδική απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής. Αποτέλεσμα να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο ενιαίο τρόπο έργα και υπηρεσίες όπως η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, η κατασκευή και λειτουργία Δημοτικού Παιδικού Σταθμού, οι υπηρεσίες καθαριότητας των Δήμων, ο εκσυγχρονισμός Δημόσιων Νοσοκομείων, οι υπηρεσίες Πολεοδομικού Γραφείου Δήμου, τα Δημόσια Σχολεία κ.λπ.
4. Στη διοίκηση της συγκροτούμενης Ειδικής Γραμματείας ΣΔΙΤ δεν προβλέπεται η συμμετοχή κανενός κοινωνικού φορέα ή συλλογικού οργάνου (π.χ. ΚΕΔΚΕ για έργα Ο.Τ.Α.), ώστε να εξασφαλίζεται η στοιχειώδης διαφάνεια και ο απαιτούμενος κοινωνικός έλεγχος των αποφάσεων, καθώς και η απαραίτητη κοινωνική συναίνεση. Για τη στελέχωσή της δε, εισάγονται διάφορες διατάξεις για προσλήψεις δίχως συγκεκριμένα κριτήρια, προσόντα και διαδικασίες, με ακαθόριστους αμοιβές.
5. Δεν προσδιορίζονται τα ελάχιστα στοιχεία που απαιτούνται προκειμένου στο έργο ή κάποια υπη-

ρεσία να αξιολογηθούν για υλοποίηση μέσω της μεθόδου των ΣΔΙΤ.

6. Αντί με τη χρήση των συμβάσεων ΣΔΙΤ να ενισχύεται το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, προβλέπεται η ένταξη σε αυτό, δηλαδή η περαιτέρω μείωση του Π.Δ.Ε. με τη μετάθεση σε μελλοντικούς προϋπολογισμούς των επιβαρύνσεων από την εκτέλεση των ΣΔΙΤ.

7. Δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο μελετών καθώς και της κατασκευής δημοσίων έργων και δεν απαιτείται η σύμφωνα με τη νομοθεσία πιστοποιημένη, μέσω των μελετητικών και εργοληπτικών πτυχίων, ικανότητα μελέτης και κατασκευής ανάλογων έργων.

8. Η ανάδειξη του αναδόχου γίνεται με ειδικές διατάξεις και ασαφή κριτήρια αξιολόγησης, με αποτέλεσμα τη μη εξασφάλιση υγιούς ανταγωνισμού, ενώ αναφέρεται η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 3049/2002, που επιτρέπουν τις απ' ευθείας αναθέσεις.

Αφήνονται, λοιπόν, τεράστια περιθώρια πλήρους υποκειμενισμού και αυθαιρεσίας.

9. Δεν απαιτείται καμία διασφάλιση της χρηματοδότησης μετά την υποβολή της προσφοράς και δεν θέτει κανένα κάτω όριο για εγγυήσεις και ποινικές ρήτρες.

10. Για τα έργα και τις υπηρεσίες Τοπικής Αυτοδιοίκησης καθιερώνονται μέσω των ΣΔΙΤ ο έλεγχος σκοπιμότητας ακόμη και για τις περιπτώσεις που η συγχρηματοδότηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης γίνεται από ίδιους πόρους.

11. Τέλος, ενώ προβλέπεται η συνδρομή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στις κατ' εξαίρεση διαδικασίες στην υλοποίηση των ΣΔΙΤ, δεν προβλέπεται τίποτε σχετικό με τον έλεγχό τους, καθώς και την αναγκαία οργάνωση και αναβάθμιση των υπηρεσιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί με επάρκεια στις απαιτήσεις αυτών των συμβάσεων.

Π. Κουκουλόπουλος: Το νέο θεσμικό πλαίσιο είναι περισσότερο γραφειοκρατικό και δεν εξυπηρετεί το σκοπό για τον οποίο συντάχθηκε

Στο θέμα των ΣΔΙΤ και στα προβλήματα που ενδέχεται να δημιουργήσει το νέο θεσμικό πλαίσιο αναφέρθηκε πρόσφατα και ο πρόεδρος της ΚΕΔ-ΚΕ Π. Κουκουλόπουλος, επισημαίνοντας «τον ασφυκτικό έλεγχο που ασκεί η Γενική Γραμματεία των ΣΔΙΤ, ο οποίος για τους ΟΤΑ σημαίνει έλεγχο σκοπιμότητας». Σύμφωνα με τον κ. Κουκουλόπουλο, «εφόσον ένας δήμος ασκεί το συγκεκριμένο πλαίσιο, υπάρχουν ήδη διαδικασίες έλεγχου των διοικητικών πράξεών του και δεν χρειά-

ζεται να εγκριθεί η σκοπιμότητα από μία Γενική Γραμματεία, αφού αυτό μπορεί να το κάνει η Περιφέρεια». Παράλληλα τόνισε την «ανάγκη να θεσπιστεί ένα κάτω όριο, καθώς δεν είναι δυνατό έργα των πενήντα και εκατό χιλιάδων ευρώ να πηγαίνουν με ΣΔΙΤ», γεγονός «που θα μπορούσε να υποκρύπτει και άλλου τύπου συμφωνίες». Ο κ. Κουκουλόπουλος μάλιστα, αναφέρθηκε και στο ενδεχόμενο να υποκατασταθεί από τις ΣΔΙΤ η ουσιαστική μείωση του Π.Δ.Ε., όπως περιγράφεται στο προσχέδιο του προϋπολογισμού, υπογραμμίζοντας ότι «ένα σοβαρό πλαίσιο ΣΔΙΤ στη χώρα μας θα μπορούσε να απαντήσει πραγματικά σε ένα βαθμό στη μείωση του Π.Δ.Ε.». Ωστόσο, «το θεσμικό πλαίσιο το οποίο καταρτίστηκε είναι περισσότερο γραφειοκρατικό και δεν μπορεί να εξυπηρετήσει το σκοπό για τον οποίο συντάχθηκε». Άλλωστε, όπως πρόσθεσε, «με το υφιστάμενο καθεστώς οι συμπράξεις δημοσίου - ιδιωτικού τομέα ήταν εφικτές και γι' αυτό πραγματοποιήθηκαν πολλά έργα εθνικού, περιφερειακού και τοπικού χαρακτήρα. Το πρόβλημα ήταν και παραμένει η επίλυση θεσμικών προβλημάτων, που οδηγούν σε προσφυγές και εμπλοκές των έργων».

Γ. Αλαβάνος: Είναι τέτοια η γραφειοκρατία και το αρχικό κόστος των συμπράξεων δημόσιου - ιδιωτικού τομέα που δεν συμφέρει καν να ξεκινήσουν

Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και οι δηλώσεις που έχουν γίνει από τον πρόεδρο του ΤΕΕ Γ. Α-

λαβάνο, που από την πρώτη στιγμή είχε εκφράσει τις αντιρρήσεις του στο νέο νόμο, τονίζοντας ότι «πιάσχει, καθώς λείπει η εθνική στρατηγική, ο εθνικός σχεδιασμός και απουσιάζει ο κοινωνικός έλεγχος. Δεν θέτει κανένα κριτήριο για τα έργα ή και τις υπηρεσίες που η υλοποίησή τους επιχειρείται με το σύστημα ΣΔΙΤ. Δεν είναι δυνατόν όλα τα δημόσια έργα και οι δημόσιες υπηρεσίες, να είναι εν δυνάμει αντικείμενο συμβάσεων σύμπραξης. Δεν μπορεί να υποτιμάται ο κύριος μοχλός ανάπτυξης, που είναι το Π.Δ.Ε.»

Ειδικότερα για το θέμα του Π.Δ.Ε. ο κ. Αλαβάνος υπογράμμισε πρόσφατα ότι «δεν μπορούμε να δεχθούμε τον ενθουσιασμό που εκφράζεται από ορισμένες πλευρές για υποκατάσταση των απωλειών του Π.Δ.Ε.», ενώ πρόσθεσε ότι «υπάρχει πολύ μεγάλος προβληματισμός στο Τεχνικό Επιμελητήριο για το αν έργα με χαμηλό προϋπολογισμό αξίζει τον κόπο να γίνουν με ΣΔΙΤ, καθώς είναι τέτοια η γραφειοκρατία και το αρχικό κόστος των συμπράξεων δημόσιου - ιδιωτικού τομέα που δεν συμφέρει καν να ξεκινήσουν αυτές». Σε ό,τι αφορά την Αυτοδιοίκηση ειδικότερα, ο κ. Αλαβάνος εξέφρασε την αμφιβολία του για το «αν μπορούν να προωθηθούν πολλά έργα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τα οποία κατά κανόνα είναι μικρού προϋπολογισμού, με βάση ένα θεσμικό πλαίσιο εξαιρετικά γραφειοκρατικό. Άλλωστε, γι' αυτές τις συμπράξεις θα χρειασθεί η στελέχωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να υπακούει σε κάποιους κανόνες επάρκειας και πιστοποίησης».

✓ Οι πρώτες αποφάσεις για την κατασκευή έργων σε δήμους της χώρας με το καθεστώς των Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα, αναμένεται να εκδοθούν το αμέσως επόμενο διάστημα, όπως ανακοίνωσε ο υπουργός Εσωτερικών, Προκόπης Παυλόπουλος, μιλώντας πρόσφατα στο συνέδριο του «Economist». Όπως διευκρίνισε ο κ. Παυλόπουλος, το υπουργείο γίνεται καθημερινά αποδέκτης αιτημάτων από δήμους της χώρας για την υποστήριξη της προσυμβατικής διαδικασίας και ήδη έχουν κατατεθεί και έχουν αξιολογηθεί 69 προτάσεις από 37 δήμους για την κατασκευή έργων που αφορούν τις εξής κατηγορίες: Χώροι στάθμευσης, ξενοδοχειακές μονάδες και τουριστικές υποδομές, ορεινός και χιονοδρομικός τουρισμός συνεδριακού χώρου και χώροι πολιτιστικών εκδηλώσεων, θεματικά πάρκα, μαρίνες, ιαματικά λουτρά, αθλητικές εγκαταστάσεις, αξιοποίηση ακίνητης περιουσίας, ενεργειακές υποδομές, ΒΙ.ΠΕ., κατασκηνώσεις, μονάδες διαχείρισης και επεξεργασίας απορριμμάτων, κατασκευή και αξιοποίηση δημοτικών κτιρίων. Ο κ. Παυλόπουλος υποστήριξε ότι με τις ΣΔΙΤ τα έργα ολοκληρώνονται και αποδίδονται ταχύτερα σε κοινή χρήση, διότι ο ιδιωτικός τομέας έχει οικονομικά κίνητρα να θέσει ένα έργο σε λειτουργία το συντομότερο δυνατό. Έκανε μάλιστα λόγο για επιμερισμό των κινδύνων που συνδέονται με την ολοκλήρωση ενός έργου - όπως οι κίνδυνοι υπέρβασης κόστους και χρόνου και οι κατασκευαστικές πλημμέλειες - οι οποίοι, όπως είπε, σε διαφορετική περίπτωση θα βάρυναν αποκλειστικά τους δήμους. Τέλος υπογράμμισε ότι με τις ΣΔΙΤ, απελευθερώνονται πόροι για να προωθήσουν οι δήμοι άλλα έργα που δεν προσφέρονται για συμπράξεις με τον ιδιωτικό τομέα.